

Als er niet meer te kiezen valt

Allerzielen 2002 - PAROCHIE ONZE LIEVE VROUW TEN HEMELOPNEMING PRINSENBEK

*Deze avond, gedenken wij allen die gestorven zijn.
Wij willen hen niet vergeten; maar hun licht brandend houden !*

Tijdens deze viering wordt een gedachtenisprentje uitgereikt, met de namen van hen die ons ontvallen zijn tussen Allerzielen 2001 en nu.

OPENING

Tijdens de Intrede zingen we 3x: Wees hier aanwezig, woord ons gegeven. Dat ik U horen mag met hart en ziel. Wierook wordt ontstoken:waaronder tekst: Wees hier aanwezig God.

Voorzang: Wees hier aanwezig, woord ons gegeven.
Dat ik U horen mag met hart en ziel.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Voorzang: Woord ons gegeven, God in ons midden,
Toekomst van vrede, wees hier aanwezig.
Uw wil geschiede, uw koninkrijk kome.
Zie ons. Gedoog ons, laat ons niet vallen.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Voorzang: Dat wij niet leven, gevangen in leegte.
Dat wij niet vallen terug in het stof.
Zend uw geest, dat wij worden herschapen.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Voorzang: Dat wij U horen. Dat wij U leven,
mensen voor mensen, alles voor allen.
Dat wij volbrengen uw woord, onze vrede.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.
Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Allen: Wek uw kracht en kom ons bevrijden.

Begroeting Stilte

Gebed door allen

Goede God, zie ons bijeen,
allemaal verschillend, maar allemaal Uw kinderen.
U weet wat er omgaat in ieder van ons,
U kent het verdriet dat nog zo vers is,
het gemis nog zo groot.
Oming ons dan met uw liefde
en laat ons Uw warmte voelen,
dit uur waarin wij samen zijn.

In naam van Jezus Christus
wiens licht niet doven zal. Amen.

Muziek (Instrumentaal)

Lezing:

Geboren worden...het gebeurt je,
geen mens die erom vraagt!
Leven krijgen...het overkomt je,
niemand kan kiezen.
Te leven krijgen...hoelang, waartoe en waarheen?
Niemand die het weet.
Sterven, de dood in moeten...niemand ontkomt eraan.
Is er een begin, is er een einde van leven?
Voor het geheim van leven en dood,
van dood en leven, hebben wij geen woorden.

Wat ons rest, is het vermoeden,
wat ons sterkt, is de hoop.
wat ons draagt, is het geloof,
dat het leven sterker is dan de dood,
omdat leven liefde is
en haar oorsprong vindt in God!

Tussenzang: Lied voor Allerzielen

Gij, die de mens geschapen hebt, hoe eindig ons bestaan
en ieder mens bij name kent, zo met ons lot begaan;
wij hopen op Uw eeuwigheid, Uw grenzeloze trouw;
wij bidden om Uw zegen God, voor ied're man en vrouw.

Wij mensen komen en wij gaan, Uw levenslicht dooft niet
voor wie in alle eeuwigheid voorbij de einder ziet,
de Levende, in wie herleeft, al die gestorven zijn
die doden leven geven wil, voorbij is alle pijn.

En zij die ons zijn voorgegaan, over de doodsgrens heen,
uit wie het leven groeien mocht, God laat hen niet alleen;
want vaders, moeders, kinderen, zij leven in ons voort,
zij delen in Zijn eeuwigheid en al wat daarbij hoort.

Lezing uit de H. Schrift: naar Johannes 1, 1-3.

De aarde is door God geworden en alles wat daar op en in is. En de mens is door God
geworden om met de aarde te leven. En in de aarde was het zaad, zaad dat ontkiemt en
uitgroeit tot graan in het licht van de dag, in de warmte van de zon, in de ruimte die er is, in
de liefde van God. Zoals zaad kan ontkiemen, zo heeft God ook ons, mensen gemaakt, om
voor elkaar licht te zijn, om elkaar ruimte te laten, om elkaar warmte te geven, om elkaar te
dragen in liefde.

Zo groeien wij uit tot mooie mensen onder de vleugels van God. Zaad in de aarde,
losgelaten om te sterven, in rust om, schijnbaar dood, weer leven te worden.
Mensen die wegtrekken, die loslaten en losgelaten willen worden, om weer terug te kunnen
keren; die het donker ingaan om het licht te vinden.
Zoals zaad steeds weer moet sterven om te kunnen herleven, zo zijn ook wij mensen.

Lied:

Wij danken U voor hun geloof en bidden dat Uw Naam met lieve trouw verbonden blijft aan ons in dit bestaan, verzacht het leed en het gemis, wijs nieuwe wegen aan; dat wij niet vluchten in verdriet, laat ons in vrede gaan.

Allerzielen 2002 :

Uit het BOEK DER LEVENDEN, worden de namen genoemd van de geliefden die ons dit jaar ontvielen.

Omdat wij hen niet kunnen vergeten, noemen wij hun namen.

Omdat wij hen niet willen vergeten, noemen wij hun namen.

Na ieder groepje namen volgt een korte stilte.

Na de laatste namen genoemd te hebben, zingen we:

Lied: Heer, herinner U de namen

Heer, herinner U de namen
van hen die gestorven zijn
en vergeet niet, dat zij kwamen
langs de straten van de pijn,
langs de wegen van het lijden,
door het woud der eenzaamheid,
naar het dag en nacht verbeide
Vaderhuis, hun toebereid.

Heer, herinner U hun luist'rend
wakker liggen in de nacht
en hun roepen in het duister,
de armzaligheid van hun kracht,
en wil zeer aandachtig lezen
in de rimpels van hun huid
de verscheurdheid van hun wezen,
en wis hunne zonden uit.

Waarheen zal de mens zich keren,
die, staand voor uw aangezicht,
uwe liefde moet ontberen
bij het eindelijk gericht?
Heer, zo Gij niet wordt bewogen
door het breken van zijn stem,
door de droefheid in zijn ogen,
is bij niemand heil voor hem.

Uitdelen Gedachtenisprentjes en collecte.

Orgelspel

Overweging

*Bloemenhulde van familieleden aan hun dierbaren,
bij het Verrijzenisschilderij in de gedachtenishoek.*

Achtergrondmuziek

Lied: Sta op ! – Een morgen ongedacht

Sta op! – Een morgen ongedacht,
Gods dag is aangebroken,
er is in één bewogen nacht
een nieuwe lente ontloken.
Het leven brak door aarde en steen,
uit alle wond'ren om u heen
spreekt, dat God heeft gesproken.

Al wat ten dode was gedoemd
mag nu de hoop herwinnen;
bloemen en vogels, alles roemt
Hem als in den beginne.
Keerde de Heer der schepping weer,
dan is het tevergeefs niet meer
te bloeien en te minnen.

Sta op! – Hij gaat al voor ons uit,
de schoot van 't graf ontkomen,
De morgen is vol nieuw geluid,
werp af uw boze dromen.
Waar Hij, ons Hoofd, is voorgegaan,
is voor het lichaam nu vrij baan
naar een bestaan volkomen.

Muziek (instrumentaal)

Voorbeden en Intenties *Wierook wordt opgelegd.*
Moge ons gebed opstijgen als geurig wierook,
tot voor het gelaat van de Levende.

Acclamatie: Hoor ons bidden.

Onze Vader...

Onze Vader, die in de hemel zijt;
uw naam worde geheiligd;
uw rijk kome;
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven;
en leid ons niet in bekoring;
maar verlos ons van het kwade.

...want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.

Afsluitend gebed

Slot

Slotgedachte: Er is hoop!

Er is hoop!
De zon wordt niet moe
en staat elke dag weer op.
Ook mensen staan op
en geloven in een nieuwe dag.
Ze zien de zon
en voelen de warmte van haar stralen
en geloven weer in het licht.

Er is hoop!

Er worden nog kinderen geboren met lachende ogen.
Er zijn nog zoveel mensen met 'n hart onder hun jas.

Elkaar hoop geven is elkaar leven geven!
Elkaar hoop geven is elkaar bemoedigen en
zich verantwoordelijk voelen voor elkaar.

We kunnen de woestijn niet ineens veranderen,
maar we kunnen beginnen met een kleine oase.
Waar één bloem weer bloeien kan
zullen op een dag duizend bloemen staan.

Zegenwens

Slotlied: Lied van de opstanding
De steppe zal bloeien .
De steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der schepping,
staan vol water, maar dicht, de rotsen gaan open.
Het water zal stromen, het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken. De steppe zal bloeien.
De steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren.
Zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw tot aan de einden der aarde,
een voor een, en voorgoed, die keren in stoeten.
Als beken vol water, als beken vol toesnellend water,
schietend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen. Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven.
De dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen bedolven:
dode, dode, sta op, het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken, een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen
en wij zullen opstaan

en lachen en juichen en leven.

Tot besluit

*Aan het einde gekomen van deze Allerzielenviering,
willen we de nabestaanden van de overledenen,
het brandende lichtje mee naar huis geven,
als herinnering aan deze dienst.
Komt u dus gerust naar voren!*

Anderen kunnen een lichtje meenemen vanaf de tafeltjes in het kerkportaal. Graag hiervoor een kleine bijdrage!

Dit boekje mag u mee naar huis nemen, ter herinnering aan deze dienst.

*Als je van iemand houdt en je bent van hem gescheiden,
kan niets de leegte van zijn afwezigheid vullen;
je moet dat niet proberen, je moet aanvaarden en volharden.
Dat klinkt erg hard, maar het is ook een grote troost.
Want zolang de leegte werkelijk blijft,
blijf je daardoor met elkaar verbonden,
het is fout te zeggen: God vult die leegte.
Hij vult haar helemaal niet, integendeel:
Hij houdt die leegte leeg en helpt ons zo de vroegere gemeenschap met elkaar te bewaren,
zij het ook in pijn.
Hoe mooier en rijker de herinnering,
des te moeilijker de scheiding. Maar dankbaarheid verandert de pijn der herinnering in stille
vreugde.
De mooie dingen van vroeger zijn geen doorn in het vlees, maar een kostbaar geschenk dat
je meedraagt.
Je moet zorgen dat je niet in je herinneringen blijft graven en je erin verliest; een kostbaar
geschenk bekijk je niet aldoor,
maar alleen op bijzondere ogenblikken;
buiten die ogenblikken is het een verborgen schat;
een veilig bezit. Dan wordt het verleden een blijvende bron van vreugde en kracht.*

D. Bonhoeffer

Voorbede

Wij brengen voor God
de namen van alle geliefde mensen
die ons in de loop der jaren ontvallen zijn,
mensen die wij hebben gekend,
mensen van wie wij hebben gehouden.
God, koester hun namen,
zij staan geschreven in de palm van uw hand.

Wij brengen voor God
de namen van onze ouders en voorouders,
mensen aan wie wij het leven te danken hebben,
mensen die ons hebben gevormd,
gemaakt tot wat wij nu zijn.
God, koester hun namen,
zij staan geschreven in de palm van uw hand.

Wij brengen voor God
de namen van kinderen en jongeren
die gingen vóór hun tijd;
de namen van hen die stierven,
omdat hun geen kans tot overleven werd geboden;
de namen van hen die – ten einde raad –
zelf voor de dood hebben gekozen.
God, koester hun namen,
zij staan geschreven in de palm van uw hand.

Wij brengen voor God
de namen van hen die ten offer vielen
aan oorlog en zinloos geweld
aan natuurrampen of het verkeer.
Wij brengen voor God
de naamlozen, de onbekenden,
waar ter wereld ook gestorven.
God, koester hun namen,
Zij staan geschreven in de palm van uw hand.

Overledenen.....
Intenties.....

Afsluitend gebed:

Goede God,
roep levenden en doden bij hun naam,
neem hen bij de hand en geleid hen allen
tot bij U, in eeuwigheid. *Amen.*